

Krüptis on uus klaver

Lõppenud aasta 10. novembril jõudis kohale uhiuus pianiino Feurich 122 Universal. Kallis pill kaalub 220 kg.

Seni kasutati krüptis elektri-klaverit, millel on mõned tehnilised puudused. Mängida saab, aga pidulikud sündmused eeldavad väarikamat muusika-instrumenti. Juba mitu aastat on kõne all olnud krüpti jaoks uue pilli muretsemine. Nüüd sai mõtte teoks ja kogudus ostis uue ning kvaliteetse pianiino.

Vana elektriklaver leiab kasutust kiriku noortetoas nii noorteõhtutel kui pühapäevakooli tundides.

Feurich on 1851. aastal Leipzgis asutatud firma, mis tänapäeval toodab klavereid Viinis ja Hailuni linnas Hiinas. Hailunist on pärit ka meie uus klaver.

Tartu Pauluse kirik telekanalites

24. detsembri õhtul tutvustas ETV saade "Ühe maja lugu" Tartu Pauluse kirikut.

4. septembril oli esimest korda TV7 eetris Tartu Pauluse jumalateenistus. Tegemist oli 21. augustil salvestatud teenistusega, mida televisiooni jaoks oli pisut lühendatud. Teist korda said TV7 vaatajad osa Pauluse koguduse jumalateenistusest 9. oktoobril. Ka siis näidati nädalatagust teenistust, kuid 23. ja 30. oktoobril, 13. ja 27. novembril ja 25. detsembril näidati juba samal hommikul salvestatud jumalateenistust.

3. detsembril jõudis TV7 vaatajateni dokumentaalfilm „Aken igavikku“.

Jumalateenistused

Jumalateenistused on Tartu Pauluse kirikus igal pühapäeval kell 10.

Ülekanded jumalateenistusest on Pereraudios, Youtubes ja Facebookis.

Kirikus on avatud kaks **mängutuba**, kus on võimalik jumalateenistust jälgida ekraani ja kõlarite abil. Vasakul on tuba kõige pisematele, kes on mängutoas koos vanemaga. Peegelpildis paremal on tuba, kus täiskasvanu jutustab lugu vastava pühapäeva teemal ning eakohasel moel osaletakse jumalateenistusel.

Pühapäevakool

Tunnid laupäeviti kell 11.00:

2 – 4 aastased (Eleri Luhamets)

5 – 6 aastased (Nelli Vassila ja Aleksander Erstu)

I – II klass (Pirjo Roots ja Katrin Kull)

III – V klass (Anu Seppa ja Heli Lätt)

VI – VIII klass (Katrin Burman)

Kontsert

T. 10. jaanuaril kell 19.00 gospelkoor Lõuna-Mississippi Ülikoolist. Tasuta.

Koguduse elu nädala sees

Piiblitunnid on alates 1. veebruarist kolmapäeviti kell 17. Piiskop Joel Luhamets räägib Jeesuse jüngritest ja õpetaja Marek Roots käsitleb Pauluse kirju tessalooniklastele.

Taizé palvused neljapäeviti 17.30.

Piibliringid:

T. 10. jaanuar kell 17.00 (Merce)

R. 13. jaanuar kell 17.00 (Aino)

P. 15. jaanuar kell 11.45 (Juta)

T. 24. jaanuar kell 17.00 (Merce)

R. 27. jaanuar kell 17.00 (Aino)

P. 29. jaanuar kell 11.45 (Juta)

T. 7. veebruar kell 17.00 (Merce)

R. 10. veebruar kell 17.00 (Aino)

P. 12. veebruar kell 11.45 (Juta)

Uus leerikool algab 27. veebruaril kell 18. Tunnid on esmaspäeviti, leeripüha on 14. mail 2023.

Laulukoorid

võtavad vastu uusi lauljaid:

Kammerkoor 31. jaan. kell 18.15.

Naiskoor 1. veebruaril kell 18.15.

Lastekoor 4. veebruaril kell 10.00.

Palve- ja ülistusõhtu neljapäeval, 19. jaanuaril kell 18.30 tiiboones.

Kantselei, kirik ja kolumbaarium on avatud E-R 10-17, L 10-14, P 9-10, telefon 5550 6363.

Liikmeannetusi saab teha kantseleis või ülekandega. Arve nr: EE282200 221005105336, saaja: EELK Tartu Pauluse kogudus.

Raamatupood on avatud E-R 10-17, L 10-14 ja P 11.30-12.00.

Supikööök E-L 11-13.

Noorteõhtud

Noorteõhtud neljapäeviti kell 19.

3. – 5. veebruaril 2023 on kirikunoorte **talvapäevad** Põltsamaal. Lähem info: www.talvepaevad.poltsamaakogudus.ee

13. – 16. juulil 2023 on kõik noored oodatud kristlikule **noortefestivalile** „Järgmine Peatus“ (”JäPe”), mis sel korral toimub Pilstiveres.

Kui soovid meiega koos laagrisse sõita, võta ühendust noortejuht Karl Lumistega (tel 5853 3242) või tule neljapäeval kell 19 noorteõhtule!

Meenutusi Kerstin Berglundist

Kerstin Berglund (5. august 1930 – 10. mai 2022) oli Uppsala Kolmainu koguduse õpetaja ajal, mil taasiseseisvunud Eestis kõige rohkem abi vajati. 1989. aastal võttis ta ühendust Tartu Pauluse koguduse õpetajaga. Ametlik sõprusleping allkirjastati 20. jaanuaril 1999. a.

Energilise ja särava isiksusena sai Kerstib Berglund tuttavaks paljudele eesti inimestele. Paljud mäletavad tema esimest jutlust Tartu Pauluse kirikus, mille ta lõpetas lauldes. *Bloten dag* (Ainult päev, KLPR 334) helises kaunitl ja puudutas südameid. Kerstin tuli sooviga aidata, teha midagi ära ja kohe, kui võimalik. Üks tema projektidest oli kutsuda Rootsi- maale Uppsalasse meie koguduse selleaegsed pühapäevakooli õpetajad väikesele tutvumisreisile. Enne reisi leiti ka õpetaja, kes reisile minejatele kümme tundi rootsi keelt õpetas. Sellest oli kasu. Enese tutvustamine ja viisakuslaused tulid kõigil pühapäevakooliõpetajatel Rootsis külas olles hästi välja. Edasine vestlus jätkus peamiselt inglise keeles. Meid oli viis: Merce Antons, Silvia Pihu, Riina Suits, Greta-Eva Kalberg ja Meeli Pärtelpoeg (Roots). See reis ja selle käigus tihe kontakt Kerstiniga jättis meile kõigile sügava jälje hinge ja mälestustesse. Kerstin suhtles meie viiega edasi ka pärast reisi. Aastakümnete jooksul saime ikka kokku, kui oli teada, et ta on jälle Eestis ja Tartus käimas. Olime omamoodi väike sõpruskond, keda vaieldamatult sütitas ja julgustas Kerstin oma sära ja soojusega. Ta oli meile kõigile mentoriks ja võrratuks eeskujuks. Nüüd, mil õpetaja Berglund on lahkunud, jäävad alles mälestused ja tänulikkus.

Merce:

Taevaisa oli Kerstinile andnud abistamise anni ja Kerstin kasutas seda andi, pühendudes mitmete koguduste, haiglate, hooldekodude ja paljude perede toetamisele Eestis umbes 25 aasta jooksul. Ta kogus Rootsis annetusi ning jagas neid peamiselt Tartu- ja Valgamaal. Tal oli jõudu ja visadust seda tööd aina jätkata. Kerstin ise ütles, et Eesti on tema teine kodumaa ja ka viimastel aastatel

12. septembril 2015. a. tervitas Kerstin Berglundi Pauluse kogudust kiriku taaspühitsemise puhul eesti keelses. Foto: Are Tralla

igatses ta ikka Eestisse tulla. Kui tervis ei lubanud enam Tartusse sõita, tuli ta päevaks Tallinna sõpradega kohtuma.

Silvia:

Minule on Kerstinist meelde jäänud tohtu headus ja ka tema toimekus – kui palju ta ikkagi jõudis! Meie Rootsi reisi ajal olin just astunud doktorantuuri ja soovisin väga kohtuda ühe Uppsala professoriga, kes oli minu teemal (kortslehed) mitmeid uurimusi avaldanud. Ehkki see ei olnud üldsegi teemas ega reisiga seotud, korraldas Kerstin mulle selle kohtumise, mille eest olen väga tänulik. Mäletan meie reisist, et saime suurepärase vastuvõtu osaliseks ja lisaks veel hulga kingitusi kaasa. Ja muidugi need paljud hilisemad kohtumised Kerstiniga! Palju ilusaid hetki, mis ei unune!

Greta-Eva:

Minule jäi Kerstin meelde kui väga praktiline inimene, kes ei armastanud pikka juttu. Ta asus alati kohe tegutsema, koheselt oli olemas praktiline abi ja lahendus. Tal oli anne märgata ja ta võttis ka kohe midagi ette. Ta ei lasknud end häirida abivajaja tagasihoidlikusest. Ja väga- väga paljud

said abi, tuge ja julgustust. Sügava mulje jättis mulle tema musikaalsus, laulmine ja pillimänguoskus. Ta oli valmis laulma üksi ja koos meiega ja võimalusel ka laulu klaveril saatma. Kerstin oli imetlusväärne, Daam suure algustähena, mitte peenutsev, vaid “õigesti kasvatatud”, nagu kuninganna. Ta teadis alati, mis sobib, mis mitte ja kuidas millises seltskonnas olla. Mida mina temalt õppisin... Ehk seda, et abi peab oskama küsida ja seda ka vastu võtta. Abi on jalule tõusmiseks, edasi peab minema ise. Sidemed võivad jääda, kuid need peavad jääma samaväärseteks ja austavateks. Kerstin oli kindlasti innustavaks eeskujuks paljudele.

Riina:

Esimese asjana meenuvad tema kiired liigutused. Ta oli väga energiline. Rootsis olles, kui kõlas helehällne kutse: *Flickorna!*, oli see märk, et olime jäänud liiga kauaks kohmitsema. Tema oli alati kohe valmis ja tegutsemas, andis meile mitutpidi silmad ette oma käitumisega. Mäletan, kui ta laulis kantslist. Milline hää! See laul KLPR 334 on

jäänud minu lemmiklauluks siiani. Meenub tema oskus kuulata. Ta reageeris alati kiiresti. Ka keeleline erinevus palju ei seganud. Veel enne, kui tõlge lõpuni jõudis, oli mõte juba kohale jõudnud. See oli nauditav. Ja ta oli vahva linnaproua. Talle meeldis kaunis Eestimaa loodus ja põllulilled, kuid kaasaegse inimesena nautis ta siiski rohkem linnamelu ja inimesi enda ümber. Meenub meie reis, kuidas ta selle meie jaoks korraldas. Kõik oli hästi läbi mõeldud ja toimus suurepäraselt. Ja ta ise jälgis hoolega, et meil kõik hästi oleks algusest lõpuni. Ja mind vaimustas alati tema riietumisstiil, elegantne ja stiilne oli ta alati. Mul on hea meel, et mul on olnud võimalus tunda sellist inimest ja temalt õppida.

Meeli:

Särav, lahke ja soe inimene, niisugusena jääb minule meenutustesse Kerstin. Mul on olnud õnne temaga elus palju kokku puutuda: tutvumis-

reisil pühapäevakooli õpetajatega, hiljem minu täienduskoolitusel Rootsis, mil puutusin temaga tihedasti kokku ja muidugi need paljud paljud hilisemad kohtumised kodumaal. Ta oli mitmel korral külaliseks ka minu kodus. Hooliv ja hoolitsev, elav ja inimlik, soe ja armastav – niisugusena mäletan teda. Temaga kohtumised olid täis sügavat jällenägemisrõõmu ja ühteheidmist. Eeskujuks on ta

mulle olnud mitmes mõttes. Ka rootsi keelt kõnelema õppisin osalt tema mõjutusel ja küll oli siis hea temaga rääkida! Kerstin õppis ka eesti keelt. Need olid toredad hetked kahes keeles kõneledes. Kerstin oli, on ja jääb mu meenutustesse helge inimesena. Muusika ja palvega, hoides ja hoolides – sellisena liikus ta läbi elu. Olen tänulik, et mul on olnud võimalus teda tunda ja temalt õppida.

Vasakult: Kerstin Berglund, Meeli Pärtelpoeg ja Ago Pärtelpoeg.

Piiskop Joel Luhametsa jutlus Kirikukogu avajumalateenistusel 23. novembril 2022 Tallinna Kaarli kirikus

„Meil tuleb alati tänada Jumalat teie eest, vennad, nõnda nagu on kohus, kuna teie usk jõudsasti kasvab ja armastus, mis teil igapäev on üksteise vastu, rohkeneb, nii et ka meie ise kiitleme teist Jumala kogudustes, teie vastupidavusest ja ustavusest kõigis tagakiusamistes ja kitsikustes, mida te talute Jumala õiglase kohtu märgiks selle kohta, et teid on arvatud Jumala riigi vääriliseks, mille pärast te ka kannatate. See on tõepoolest Jumala poolt õiglane, et teie vaevajaile tasutakse viletsusega ja teile, keda vaevatakse, antakse hingamist koos meiega, siis kui Issand Jeesus ilmub taevast oma väe inglitega leegitsevas tules, karistades neid, kes ei tunne Jumalat ega ole kuulekad meie Issanda Jeesuse evangeeliumile. Need saavad karistuseks igavese hukatuse eemal Issanda palgest ja tema vägevuse kirkusest, kui ta tuleb, et tol päeval olla kirgastatud oma pühade hulgas ja imetletud kõigi usklike seas; sest teie juures on meie tunnistust peetud usutavaks.“ (2Ts, 3-10)

Issandas armasatud vennad ja õed, armsad Kirikukogu liikmed, Jumala armu ja halastuse läbi on meie kätte antud kirikuelu korraldamine. Ja see

on suur vastutus. Aga arvan, et oleme seda suuteliselt kandma siis, kui me saame aru, mida Jumal teeb ja mis on tema plaan ja tema nõu. Ja tema nõu on, et kõik inimesed õndsaks saaksid ja tõe tundmisele tuleksid. See on Jumala plaan. Selleks, et meid, hukkamisele määratud ja kadunud inimesi, päästa, on Jumal teinud omalt poolt kõik. Ja sellest, millest meid tahetakse päästa, tuleb meil päris tõsiselt endale aru anda. Jumala plaani vastuvõtmine, enda selle kätte andmine, on otsustava tähendusega mitte ainult ajas, vaid ka igavikus. Lugesin kord üht ilmutust. Inimesed saavad igasuguseid ilmutusi. Sageli on need inimese enda jaoks kosutavad ja kasulikud, aga mõnel sõnumil on suur tähendus ja ühel sõnumil on minu jaoks terveks eluks olnud suur tähendus.

Leidsin koolipoisina oma isa töölaualt ühele ruudulisele vihikulehele kirjutatud nägemuse. Üks naine kirjutas, aasta oli 1957, et ta läheb siit Jaani kiriku eest üle Vabaduse väljaku ja näeb, et Jaani kirikus on palju rahvast. Läheb kirikusse sisse, kirik on puupüsti rahvast täis. Selgub, et kirikus on Peeter Singi matus. Ta jääb

rahvahulka seisma ja laulu ajal ta korraga märkab, et surnu tõuseb kirstust üles. Ta on kohkunud. Kõige rohkem kohutab teda, et keegi ei pane seda tähele. Kõik laulavad ja vaatavad oma laulusõnu. Surnu hakkab tulema tema poole. No nüüd ta arvab, et see on ikka vaim. Püüab vaimu peletada, teeb ristimärki pingi otsale ja peopesa peale, aga ei midagi. Peeter Sink tuleb ta ette, jääb seisma, vaatab silma ja ütleb: „Tunnista, et on olemas taevast ja põrgu!“ Keerab ümber ja läheb kirstu tagasi. Kui matusetalitus läbi saab, käib rahvas ümber kirstu Jumalaga jätmas ja naine ütleb, et tema läheb ka teiste hulgas ja kui ta jõuab kirstu juurde, siis Peeter Sink ütleb talle: „Sa näed, et mul on suu kinni ja ma ei saa enam rääkida – räägi sina minu asemel!“ Naine on kohkunud. Ta ei olnud siis usklik inimene. Ta ei osanud muud teha kui hakkas lihtsalt seda nägemust kirja panema. Aga see sõnum „tunnista, et on olemas taevast ja põrgu!“ on jäänud minule alatiseks meelde.

Jumal on tulnud, et meid päästa põrgust. Vahel küsitakse, kuidas armastav Jumal kedagi põrgusse

paneb. Tõsi, armastav Jumal on tulnud meid päästma põrgust. Jumalast lahutatud inimene on teel hukatusse. See, mida Jumal teeb, on inimest päästa. Ja ometi ütleb tänane sõna: „Ja on neid, kes saavad karistuseks igavese hukatuse eemal Issanda palgest“. Kes siis on need, kes saavad osa sellest igavesest hukatusest? Ja ta lisab, et need, „kes ei tunne Jumalat ega ole kuulekad meie Issanda Jeesuse evangeeliumile.“ Apostel julgeb seda ütelda sellepärast, et ta on veendunud, et kõik inimesed võivad tunda ja saavad tunda Jumalat. Ja kui nad ei tunne Jumalat, siis on see nende enda vaba tahe ja otsus. Jumal on ennast avaldanud. Rooma kirjas esimeses peatükis ta ütleb: „Jah, Jumala viha ilmub taevast inimeste igasuguse jumalakartmatuse ja ülekohtu vastu, nende vastu, kes tõde hoiavad ülekohtu kammitsais, sest et see, mida teatakse Jumalast, on nende keskel avalik, Jumal on seda neile avaldanud. Tema nähtamatu olemus, tema jäädav vägi ja jumalikkus on ju maailma loomisest peale nähtav, kui mõeldakse tema tehtule, nii et nad ei saa endid vabandada.“

Nad ei saa endid vabandada, sest nad teavad, et Jumal on olemas. Nad võivad Jumala eest põgeneda ja erinevaid veidruseid välja mõelda, et põhjendada, et Jumalat ei olegi olemas. Mõnikord tehakse seda väärilt, et „teadus ütleb nii“. Priit Rannuti käest küsiti kord, kuidas madu käis enne seda kui Jumal ütles talle, et sa pead kõhu peal roomama ja maapõrnu sööma? Ja Priit Rannut vastas, et ta käis portfelli ja lipsuga. Meie juurde tulevad väga soliidset viisil inimesed nagu mõistuloos, kus teadlane läheb Jumala juurde ja ütleb: „Tere, Jumal, sind ei ole meile enam vaja. Meie, teadlased, oskame ka teha inimese mullast nagu sinagi tegid.“ Jumal ütleb: „Ole hea, tee aga!“ Teadlane hakkab mulda kokku kraapima ja pori sõtkuma. Jumal ütleb: „Ootoot! Kõigepealt tee muld ja pori ka!“

Küllap need Jumala eitamise variandid on inimese põgenemine Jumala eest. Ja Jumala seadused on meie südamesse kirjutatud. Rooma kirja teises peatükis ütleb Paulus: „Kui paganad, kellel ei ole Moosese Seadust, ometi loomu poolest täidavad

Seaduse sätteid, siis ilma Seaduseta olles on nad ise enesele seaduseks, näidates seega, et seadusepärane tegutsemine on kirjutatud nende südamesse; ühtlasi tõendavad seda ka nende südametunnistus ja nende mõtted, mis järgemööda kas süüdistavad või vabandavad neid.“

Me nimetame seda Jumala üldiseks ilmutuseks, aga üldine ilmutus ei suuda rohkem kui süüdistada meid. Inimese patune loomus püüab kõrvalle tõrjuda selle teadmise, mille üldine ilmutus annab meile Jumalast. Apostel ütleb ka, et kes lähevad igavesse hukatusse, on need, kes ei ole kuulekad Issanda Jeesuse evangeeliumile.

Olla evangeeliumile kuulekas ei tähenda vaid tunnistada, et Jumal on olemas – seda tunnistab maailmas ju valdav osa inimesi – vaid see tähendab enda usaldamist selle kätte, mida Jumal on meie päästmiseks teinud. See on lahtilaskmine oma võimalustest, oma unistustest, oma teedest, oma kindlusest. See on enda usaldamine Jumala armu hoolde.

Ma loen veel ühe mõistuloo. „Ateist jalutas kord järsaku serval, libises ja kukkus sügavikku. Kukkudes jõudis ta kinni haarata kaljupraos kasvava väikese puu oksast. Oksa küljes rippudes ja külma tuule käes lõdisedes tajus ta oma olukorra lootusetust. All mustendas kuristik, ülespoole liikuda polnud võimalik. Tema oksast hoidvad käed väsisid ja muutusid nõrgaks. „Ainult Jumal võib mind päästa. Ma ei uskunud kunagi Jumalasse, aga võibolla ma eksisin. Minu olukorras pole mul midagi kaotada,“ mõtles ta ja hüüdis: „Jumal, kui sa olemas oled, päästa mind ja ma usun Sinusse!“ Vastust ei tulnud. Mees hüüdis uuesti: „Palun sind, Jumal, ma ei ole kunagi sinusse uskunud, aga kui sa mu nüüd päästad, siis hakkas sinusse sellest hetkest peale uskuma!“ Äkki kostis kõrgelt pilvest: „Oh ei, sa ei hakka. Ma tunnen sinusuguseid.“ Mees oli nii jahmunud, et pidi peaaegu oksast lahti laskma ja siis anus edasi: „Palun, Jumal, sa eksid. Ma tõepoolest mõtlen seda tõsiselt. Ma hakkas uskuma.“ – „Oh ei, sa ei hakka. Te kõik räägite nii,“ vastab Jumal. Mees anus üha härdamalt. Siis ütles Jumal: „Hüva. Ma päästan su.

Lase oksast lahti!“ – „Lasta oksast lahti?“ küsis mees, „kas sa pead mind hullumeelseks!““

Me võime küll tunnistada Jumalat, aga hoiame ikka selle maailma oksast kinni. Usaldada Jeesuse Kristuse evangeeliumi tähendab anda ennast selle armu hoolde, mis Jeesuses on ilmunud ja uskuda, et see on vägev meid päästma siis, kui inimlikult tundub see võimatu, arusaamatu või lootusetu. Ja apostel nimetab ka seda, et need, kes ei ole kuulekad, pärivad karistuse eemal Issanda palgest ja tema vägevuse kirkusest. Hukatus tähendab eemaolekut Jumalast. Ilmutuse raamatus ja evangeeliumides kirjeldatakse hukatust päris jubedate sõnadega, mida meie arvame, et seda tuleks võtta kuidagi mõistukõnena: „kus nende uss ei sure ja tuli ei kustu“. Kas Jumal tõesti saadab kedagi igavestesse piinadesse?

Kui Ukraina mehed, kes vaenlase kätte vangi sattusid, rääkisid piinamistest, siis nad ütlesid, et kõige lihtsam piinamismeetod oli see, kui elektroodid pandi kõrvalestadele ja kui elektrilöök anti, kadus kohe mõistus ära. Tõeline piinamine on ikka nii, et sa oled teadvuse juures ja talud võimalikult kaua piinamisi. Ja kui sa teadvuse kaotad, tuuakse sind jälle teadvuse juurde ja piinatakse edasi. See on vanakurja meetod. Jumal on tulnud, et meid päästa sellest ja meie ülesanne on seda võimast sõnumit jagada ja kuulutada.

Aga õndsus, mida me pärime, ei ole meie soovide täitumine, unistuste täideminek ega nauding. Apostel ütleb, et õndsus on see, kui Kristus on kirkastatud pühade hulgas ja imetletud usklike seas. Igavese õndsuse sisu on Kristus ja tema ilu. Selle kõrval kahvatub kõik. Paulus arvab selle maailma kannatusi pühkmeteks selle kõrval, mida pakub igavik. Johannes kirjutab: „Kui tema saab avalikuks, siis me oleme tema sarnased.“

Täna me igatseme juba, et Jeesus oleks meie jaoks armas, kallis, lähedane, tähtsam kõigest, et me võiksim tema sarnaseks saada. Aga kord, kui tema ilu ja hiilgus on avalik, siis võime ka meie, temasse uskujad, olla tema sarnased. Ja see on meie lootus.

Aamen